

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyně JUDr. Ludmilou Šimůnkovou v právní věci žalobce: **Jiří Z.**, nar. xxx, xxx, zastoupen: JUDr. Blanka Hostinská, advokát, Husova 200/16, 602 00 Brno, proti žalovanému: **HighSky Brokers, a. s.**, IČO 247 10 164, Vodičkova 710/31, 110 00 Praha 1, zastoupen: Dr. Jiří Taišl, advokát, Pobřežní 370/4, 186 21 Praha 8, o **zaplacení částky 314 487,36 Kč s příslušenstvím ze směnky**

t a k t o :

Žalovaný je povinen zaplatit žalobci 314 487,36 Kč s úrokem 8,05 % od 17. 4. 2014 do zaplacení a na náhradu nákladů řízení k rukám zástupce žalobce částku 98.297 Kč, to vše do tří dnů od právní moci rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 28. ledna 2015 se žalobce u rozhodujícího soudu domáhá po žalovaném, jakožto obchodníku s cennými papíry zaplacení 314.487,36 Kč, a dále ve znění svého písemného podání ze dne 7. 7. 2015 zaplacení zákonného úroku z v prodlení ve výši 8,05 % z výše uvedené částky od 17. 4. 2014 do zaplacení. Žalobce uvedl, že dne 25. 2. 2014 uzavřel se žalovaným Smlouvu o poskytování investičních finančních služeb ve vztahu k finančním nástrojům, jejíž součástí jsou mimo jiné i Smluvní podmínky, Pravidla provádění příkazu a Informace o HighSky Brokers a.s. Žalovaný také jako obchodník s cennými papíry umožnil žalobci obchodovat tzv. „rozdílové smlouvy“ známé též jako „kontrakty na vyrovnání rozdílu“, což jsou finanční deriváty - investiční nástroje, které jsou založeny na rozdílu ceny podkladového aktiva mezi dvěma úkony klienta, tj. podání příkazu k otevření pozice a podání příkazu k uzavření pozice.

Dne 17. 4. 2014 v 16 hodin 30 minut 0 vteřin žalobce na svém obchodním účtu č. 12708 zadal příkaz k nákupu 4 kontraktů zemního plynu (NATGAS) za jednotkovou cenu 4,535

USD. Server žalovaného po 94 ms příkaz přijal a 14 sekund po zadání příkazu transakci zpětně potvrdil, taktéž s uvedením totožného předmětu obchodu, včetně ceny 4,535 USD. Na základě těchto skutečností následně došlo k připsání zisku na označený účet žalobce vedený u žalovaného. Téhož dne však žalovaný výše uvedený výsledek provedeného obchodu anuloval. Žalobce 19. 4. 2014 zaslal žalovanému email s žádostí o vysvětlení zrušení provedeného obchodu. Dne 22. 4. 2014 pracovník žalovaného telefonicky žalobci sdělil, že předmětná transakce byla zrušena a následně žalovaný emailovým podáním ze dne 24. 4. 2014 upřesnil, že obchod byl zrušen na základě čl. 11.10 Smluvních podmínek. Žalovaný uvedl, že cena 4,535 USD nebyla v čase 15:30:14 aktuální, což dokládá snímkem z terminálu Bloomberg a dovolává se nesprávnosti otevírací ceny, tj. ceny při podání příkazu k nákupu.

Žalobce označený postup shledal jako nesprávný, vyslovil, že čl. 11.10 Smluvních podmínek na předmětnou transakci aplikovat nelze, argumentoval ustanovením § 15 odst. 1 zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu (dále jen ZPKT) a uvedl, že na straně žalovaného došlo k pochybení ohledně informace o zrušení tohoto obchodu ve smyslu čl. 11.14 Smluvních podmínek, neboť žalovaný žalobce informoval o stornu pouze telefonem až dne 22. 4. 2014, tedy 5 dnů po provedení předmětné transakce, a provedené storno odůvodnil až v emailu ze dne 24. 4. 2014 a toho v návaznosti na reklamaci žalobce ze dne 19. 4. 2014. Žalobce tak uzavřel, že žalovaný neinformoval žalobce o stornu transakce řádně a o důvodech storna na reklamaci žalobce nesdělil relevantní odůvodnění těchto svých kroků.

Vydaný platební rozkaz Městského soudu v Praze č. j. 55Cm 28/2015 - 22 napadl žalovaný blanketním odporem.

Na vyžádání rozhodujícího soudu žalovaný v písemném vyjádření k žalobě ze dne 21. 9. 2015 uvedl, že žalobce v předmětném sporu uplatňuje „údajný zisk z rozdílové smlouvy ze dne 17. 4. 2014 týkající se nákupu 4 kontraktů zemního plynu (NATGAS) za žalobcem zadanou jednotkovou cenu 4,535 USD, která byla žalovaným zrušena“. Žalovaný tak formuloval, že sporný nárok žalobce uplatnil na podkladě tvrzení, že žalovaný jako obchodník s cennými papíry byl povinen provést pokyn za cenu v době jeho zadání (tj. v 16:30:00 hod.) a nikoliv za cenu aktuální v době provedení pokynu (potvrzení - poznámka soudu) tj. cca o 14 vteřin později.

Žalovaný nezpochybnil, že mezi ním a žalobcem byla uzavřena Smlouva o poskytování investičních služeb ve vztahu k finančním nástrojům, na základě které se žalobce rozhodl realizovat obchody s finančními rozdílovými smlouvami na trhu OTC (Over - the - Counter). S popisem takového obchodu uzavřel, že „ke změně cen pak dochází velmi rychle a s ohledem na možnosti technických platforem se může stát, že zobrazené ceny v určitém okamžiku nemusí odpovídat stavu na trhu. To vytváří pro obchodníky s cennými papíry značné riziko, které jsou povinni v rámci řízení rizik ošetřit, což činí zpravidla odmítnutím pokynu či zrušením obchodu, realizovaného za nesprávnou cenou“. Žalovaný formuloval, že na specifika trhu byl žalobce při uzavření této smlouvy upozorněn (např. čl. 11.9 a následující Smluvních podmínek, dále čl. 4 „riziko vyšší moci“ a čl. 5 „technické riziko“. Žalovaný dále namítl, že v daném případě se jednalo o transakci uskutečněnou v okamžiku zveřejnění makroekonomických dat, tedy zásadních ekonomicko-politických zpráv majících vliv na vývoji cen podkladových nástrojů, od nichž se odvíjejí ceny investičních instrumentů a způsobují obvykle dočasné velké výkyvy těchto cen. Uvedl, že zveřejnění těchto dat se uskutečnilo v 16:30:00 dne 17. 4. 2014, jak dokazuje přiložený printscreen kalendáře

zveřejňování makroekonomických dat. Odkázal dále na to, že taková situace se vyznačuje vysokou volatilitou trhu, což je situace, která je ve Smluvních podmínkách žalovaného uvedena jako případ vyšší moci (viz čl. 20.1.4 Smluvních podmínek) s tvrzením, že sporná transakce byla provedena za cenu 4,535 USD v čase 16: 30: 14, když snímek obrazovky terminálu Bloomberg dokazuje, že správná cena tohoto investičního nástroje v tento okamžik činila 4,64 USD. V této souvislosti žalovaný odkázal na čl. 11.14 Smluvních podmínek, které předvídají situaci, kdy je obchod proveden za cenu odlišnou od ceny tržní, tj. za nesprávnou cenu, a umožňují transakci zrušit v případě, že cena p r o v e d e n í obchodu naplňuje definici nesprávné ceny. Ze Smluvních podmínek, jak žalovaný dovodil jasně vyplývá, že pro určení správnosti, resp. nesprávnosti ceny z hlediska trhu je rozhodující cena v okamžiku provedení pokynu, nikoliv cena uvedená v pokynu, ani jiný parametr. Z toho žalovaný uzavřel, že v okamžiku provedení pokynu cena daného finančního nástroje byla výrazně odlišná od ceny jeho podkladového nástroje vydané renomovanou informační agenturou (agenturou Bloomberg) a doložil, že pokyn žalobce k prodeji investičního nástroje s označením F. NATGAS byl proveden 17. 4. 2014 v čase 16: 30: 14 za cenu 4,535 USD, v počtu 4 jednotek (lotů). V tom okamžiku činila tržní cena daného investičního instrumentu 4,644 USD, což dokládá z terminálu agentury Bloomberg. Žalovaný uvedl, že o 2 minuty později, tedy v čase 16: 31: 35 dne 17. 4. 2014 uzavřel pozici prodejem 4 lotů nástroje F.NATGAS za cenu 4,667 USD. Výše uvedená tvrzení žalobce doložil printscreenem. Z výše uvedeného žalovaný dovodil nesprávnou otevírací cenu daného instrumentu, tj. 4,535 USD, a vyčíslil rozdíl k zavírací ceně, tj. 0,132 USD. Žalovaný dále uvedl, že rozdíl mezi zavírací cenou daného instrumentu, tj. 4,667 USD, a správnou, tržní cenou v okamžiku provedení pokynu, to je 4,644 USD činil 0,023.

Žalovaný uvedl, že pokud jde o finanční výsledek obchodu, transakce provedena za správnou, tržní cenu, by přinesla 17,4 % v porovnání s nesprávnou transakcí. Tzn. že finanční výsledek předmětné transakce byl z 82,6 % způsoben nesprávnou cenou. Na podkladě výše uvedeného žalovaný uzavřel, že „cena, za kterou byla transakce původně uskutečněna“ je tedy zjevně podstatně odlišná od ceny tržní a jako taková naplňuje definici nesprávné ceny“.

Žalovaný formuloval tvrzení o řádném postupu v souladu se Smluvními podmínkami sjednanými s žalobcem, a to s odkazem na čl. 20.2.1 Smluvních podmínek a zejména čl. 20.1.4 - extrémní volatilita na trhu, což podepřel odkazem na snímky agentury Bloomberg.

Žalovaný uvedl, že v době přijetí pokynu žalobce dne 17. 4. 2014 k uvedené transakci zjevně došlo k pohybu cen a cena zadaná žalobcem v době provedení pokynu nebyla aktuální, a proto žalovaný byl nucen aplikovat ustanovení čl. 11.10 Smluvních podmínek.

Žalovaný formuloval, že „na finančních trzích je běžné, že se ceny investičních nástrojů mezi okamžikem zadání a provedením pokynu mění“. „Uvedl dále, že nejsou poskytovány žádné záruky toho, že účastník trhu může uzavřít transakci právě na základě kotovaných cen a uzavřel, že pro určení správnosti, resp. nesprávnosti cen, je rozhodující okamžik provedení příkazu, nikoliv okamžik jeho zadání klientem a dále formuloval, že v okamžiku provedení uvedeného pokynu žalobce se jednalo o případ nesprávně stanovené ceny ve smyslu čl. 11.12 Smluvních podmínek.

Žalovaný formuloval tvrzení, že po vyhodnocení situace a provedeném šetření informoval žalobce o zjištěné nesrovnalosti „prostřednictvím Systému elektronického obchodování, a to

dne 17. dubna 2014, tedy v den provedení předmětné transakce“. K tomu dodal toto: „V případě, že by cenový pohyb byl v dané situaci opačný (tj. cena, za kterou by byl klientův pokyn proveden, by byla v neprospěch klienta) žalobce by uplatnil stejné právo na zrušení pokynu z důvodu nesprávné ceny“.

Na závěr žalobce uvedl, že oprávnění požadovat zrušení transakce jsou standardním objektivním nástrojem nápravy obchodních operací provedených na základě nesprávných cen. Jsou určena mimo jiné k opravě technických chyb, které se přes vynaložení veškeré péče mohou vyskytnout.

Na tomto stanovisku žalovaný v celém řízení setrval.

Účastníci učinili nesporným, že prostřednictvím e-mailu ze dne 25. 2. 2014 uzavřeli distančně Smlouvu o poskytování investičních služeb ve vztahu k finančním nástrojům, a to tak, že skrz e-mail dne 25. 2. 2014 ve 14:36 učinil žalovaný žalobci nabídku k uzavření smlouvy, k přijetí této nabídky žalobcem došlo prostřednictvím e-mailu téhož dne v 16 hodin 53 minut. Smlouva byla dle čl. 12.1 uzavřena na dobu neurčitou. Žalovaný se touto smlouvou čl. 1 bod 1.2. zavázal, že bude žalobci poskytovat investiční služby ve vztahu k finančním nástrojům, za podmínek popsanych v této smlouvě (Smluvních podmínkách) a dalších dokumentech uvedených v této smlouvě, zejména je žalovaný povinen přijímat a předávat příkazy klienta vztahující se k finančním nástrojům, provádět příkazy vztahující se k finančním nástrojům na účet klienta a spravovat a držet v úschově finanční nástroje a peněžní prostředky uložené v souvislosti s poskytovanými investičními službami. Účastníci si v článku I bod 1.3. Smlouvy sjednali, že příkazy klienta budou zadávány a provedeny elektronickou formou prostřednictvím jednoho nebo několika systému elektronického obchodování, příkazy je možné udělit i po telefonu jako doplňkovém komunikačním prostředku. V článku 4 bod 4.1. si sporné strany sjednaly o riziku souvisejícím s poskytováním investičních služeb tak, že obchodování s finančními nástroji OTC (Over the Counter) trhu je spojeno se značnou mírou rizika, včetně možnosti, že dojde k závažným finančním ztrátám. V bodě 4.3. tohoto článku bylo sjednáno, že uzavřením této smlouvy klient potvrzuje, že si je vědom rizik souvisejících s transakcemi s finančními nástroji, která jsou popsána v dokumentaci předložené klientovi a přijímá je (bod 4.3.1.), v bodě 4.3.3. bylo sjednáno, že klient potvrzuje skutečnost, že obchodník nevydává žádnou záruku, že dosáhne určitého zisku nebo že jej maximalizuje nebo, že zamezí ztrátě či ji minimalizuje, ani jakýkoliv příslib takové záruky a dále to (bod 4.3.4.), že klient je schopen pokrýt jakýkoliv finanční výsledek, který vznikl na základě transakcí s finančními deriváty, které se vyznačují vysokou mírou finanční spekulace s vypůjčenými penězi.

Jakkoliv v čl. 2 bod 2.1 je vedle Prohlášení o rizicích, Informace o HighSky Brokers, a. s., Smluvních podmínek a Pravidel pro provedení příkazu jako nedílná součást této smlouvy označen Dotazník MiFID a Klientský formulář, sporné strany formulovaly shodné prohlášení, že ani jedna z nich se těchto dokumentů nedovolává, včetně Rozhodnutí (bod 2.1.7. Smlouvy) a sami účastníci ani k dotazu soudu nepostavili najisto, zda dotazník MiFID a Klientský formulář byl podkladem pro uzavření výše uvedené smlouvy dne 25. 2. 2014 (viz výše). Obě strany akceptovaly, že žalobce má postavení „neprofesionálního zákazníka“. K ostatním dokumentům, které rovněž tvoří nedílnou součást předmětné Smlouvy, tak jak jsou specifikovány v bodě 2.1.8. až 2.1.11. se žádná smluvní strana nevyjádřila.

Smluvní podmínky označené jako nesporná součást předmětné smlouvy ve znění k

13. 6. 2013 vymezují v bodě 1 pojmy používané v takto ujednaných vztazích a algoritmické obchodování definují v bodě 1.1., že se jedná o uzavírání transakcí z Finančními nástroji (investiční nástroje uvedeny v § 3 zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu) na základě signálu nebo přímých příkazů udělených automatickým nebo poloautomatickým mechanismem, který funguje v prostředí systému elektronického obchodování, kterou zajišťuje společnost žalovaného. V bodě 1.19 je definován pojem „otevřená pozice“, jejímž výsledkem je „otevřená pozice“, v bodě 1.23. – „potvrzení transakce“, tj. potvrzení nákupu nebo prodeje finančního nástroje jakmile je tato transakce provedena, v bodě 1.24 – „příkaz k transakci“, tj. příkaz k uzavření transakce nákupu nebo prodeje finančního nástroje, v bodě 1.31. – „uzavíraná pozice“, tj. zánik zákonných práv a povinností souvisejících s dříve zakoupeným nebo prodaným finančním nástrojem, výsledek se nazývá „uzavřená pozice“. Dle článku 2 bod 2.3. klient v okamžiku uzavření smluvního vztahu potvrzuje, že se seznámil s dokumentací, jejichž seznam je uveden v čl. 2 smlouvy a čl. 3 Smluvních podmínek (dále jen SP), v bodě 2.5. tohoto článku je sjednáno, že místem provádění příkazů vztahujících se k finančním nástrojům je společnost žalovaného. Dle článku 3 bod 3.2. byl žalovaný povinen během uzavírání smluvního vztahu s žalobcem provést vyhodnocení služby - posouzení vhodnosti nabízených investičních služeb s ohledem na individuální situaci žalobce a informovat jej o výsledku vyhodnocení a jeho následcích za předpokladu, že žalobce předloží společnosti žalovaného veškeré požadované informace (bod 3.2.1.) a přiřadit žalobce do určité kategorie klientů „v souladu s informacemi o klasifikaci klientů“ a informovat klienta o výsledku kvalifikace (bod 3.2.2.). Jak se v čl. 3.5. - Kategorizace Klienta - v bodě 3.5.1. podává, klient je standardně přiřazen k „neprofesionálním klientům“ v souladu s obvyklým závazným postupem společnosti žalovaného a jako takový má právo na nejvyšší dostupnou míru ochrany. Dle čl. 3 bod 3.7.1. smlouva nabývá platnosti a účinnosti v okamžiku její uzavření v písemné nebo elektronické formě. Ukončení smlouvy je upraveno v čl. 6 SP. Ohledně nesprávné (nesprávně stanovené) ceny je ujednáno v čl. 11 bod 11.9. tak, že i přes systematický a podrobný dohled nad systémem elektronického obchodování, který provádí žalovaný je třeba konstatovat, že může dojít k určitým nesrovnalostem ve stanovených cenách v důsledku faktorů, které nemůže žalovaný ovlivnit. V bodě 11.10 se podává, že „v případě nesprávných cen mají obě strany transakce nárok na opravu transakce provedené na základě takových cen. Opravou transakce se rozumí provedení nezbytných operací na účtu klienta za účelem úplné neutralizace vlivu této transakce na finanční parametry klientova účtu“. V bodě 11.11. se podává, že „oprava transakce má za následek anulování příkazu vybrat zisk a zastavit ztrátu v případě pokračování v transakci nebo příkazu. Po opravě klient aktualizuje shora uvedené charakteristiky transakce nebo příkazu dle vlastního uvážení“. V bodě 11.12 bylo sjednáno: „nesprávně stanovené ceny jsou definovány jako ceny Finančních nástrojů, které se výrazně liší od cen jejich Podkladových nástrojů vydaných renomovanou informační agenturou, kterou určí HighSky Brokers, a. s.“. V článku 11.14. je sjednáno toto „Pokud je transakce provedena na základě nesprávné ceny, strana obchodování, která si přeje odstoupit od obchodu, informuje druhou stranu okamžitě poté, co si této nesrovnalosti všimne, nejpozději však do 48 hodin po provedení transakce“.

V bodě 11.19. bylo mezi smluvními stranami ujednáno: „představenstvo může stanovit postup opravy transakce a podrobná pravidla, která mají za cíl rozpoznat, které ceny se považují za nesprávné“.

Rozhodující soud konstatuje, že v průběhu sporu žádná ze sporných stran nikdy nezmínila, zda ve smyslu výše uvedeného ujednání (bod 11.19.) byl představenstvem žalovaného upraven postup opravy transakce či určena podrobná pravidla, která mají za cíl rozpoznat,

které ceny se považují za nesprávné.

V Pravidlech provádění příkazu s účinností od 6. 2. 2012, tak jak je obě strany sporu soudu předložily a označily za nedílnou součást uzavřené smlouvy, se v bodě 2.1. podává, že ve všech obchodech se zákazník vystupuje obchodník jako protistrana. V čl. 4 - Pravidla nejlepšího provedení - se v bodě 4.1. podává, že při provádění příkazu zákazník obchodník identifikuje a vyhledávat nejlepší možné podmínky. V bodě 4.2. bylo mezi účastníky sjednáno, že se obchodník při provádění příkazu řídí pravidly a postupy, které vedou k provedení příkazu zákazník za nejlepších podmínek pro zákazník, přičemž s přihlédnutím ke kritériím povahy zákazník, zejména jeho zařazení, povahy příkazu zákazník, povahy a vlastností investičního nástroje. V bodě 5.6 bylo mezi účastníky sjednáno, že „Příkazy jsou provedeny v souladu s aktuálními tržními cenami podkladových nástrojů a s ohledem na typ a znění příkazu“. V bodě 5.7. bylo ujednáno toto: „v případě, že aktuální tržní cena je nevýhodnější (pro zákazník) oproti ceně zákazníkem určené v příkazu, zákazník může zrušit provedení takového příkazu. Zákazník je plně chráněn před provedením obchodů, které nejsou v souladu s jeho příkazy“.

Součástí smluvního vztahu účastníků je i Prohlášení o rizicích platné od 6. srpna 2012.

Mezi účastníky není dále sporu o tom, že žalobce 17. 4. 2014 v 16: 30: 00 zadal na svém obchodním účtu č. 12708 příkaz k nákupu 4 kontraktů zemního plynu (NATGAS) za jednotkovou cenu 4,535 USD. Není sporu o tom, že server žalovaného tento příkaz přijal a 14 sekund po zadání příkazu tuto transakci zpětně potvrdil, a to včetně ceny 4,535 USD. Rovněž není mezi účastníky sporu o tom, že následně došlo k připsání zisku 314.487,36 Kč na označený účet žalobce vedený u žalovaného, ani to, že téhož dne žalovaný výsledek tohoto obchodu anuloval a přiznaný zisk tak žalobci zpětně odepřel.

Z provedeného dokazování listinami žalovaného rozhodující soud zjistil, že žalovaným doložený, printscreen dokládá realizaci pokynu žalobce a nákup čtyř kontraktů zemního plynu pro žalobce v 16: 30: 14 hod dne 17. 4. 2014, a to za cenu 4,535 USD.

Tvrzení žalované, že v tomto čase činila tržní cena daného investičního instrumentu 4,644 USD, žalovaný dokládá printscreenem z terminálu agentury Bloomberg. Tím žalovaný prokazuje oprávnění o 2 minuty později, tj. v čase 16: 31: 35, uzavřít pozici prodejem čtyř lotů investičního nástroje s označením F.NATGAS za cenu 4,667 USD, což rovněž dokládá printscreenem. Žalovaný také dokládá své oprávnění zrušit výše uvedenou transakci z důvodu nesprávně stanovené ceny dle čl. 11.10 Smluvních podmínek s tím, že v čase 16: 30: 00, kdy byl pokyn zadán, byla jednotková cena 4,535 USD aktuální v rámci rozmezí nabídky na trhu, tato cena však nebyla aktuální v době provedení pokynu, tj. o 14 vteřin později.

Žalovaný tak konstatoval, že předmětná transakce byla provedena za cenu 4,535 USD v čase 16: 30: 14, avšak správná cena předmětného investičního nástroje tento okamžik činila 4,64 USD. S odkazem na čl. 11.14 smluvních podmínek tento stav označil za situaci, kdy byl obchod proveden za cenu odlišnou od ceny tržní, tj. za nesprávnou cenu, a tak dovodil, že cena provedení obchodu naplňuje definici nesprávné ceny a umožňuje tak žalobci transakci zrušit. S odkazem na Smluvní podmínky tak žalobce dovodil, že „jasně vyplývá“, že pro určení správnosti, resp. nesprávnosti ceny, z hlediska trhu je rozhodující cena v okamžiku provedení pokynu, nikoliv cena uvedená v pokynu ani jiný parametr. Takový závěr žalovaný opřel o čl. 11.12 Smluvních podmínek platných a účinných v době provedení

sporné transakce a důkazně takový závěr opřel o snímky z obrazovky (viz výše).

Žalovaný připustil, že na finančních trzích je běžné, že se ceny investičního nástroje mezi okamžikem zadání a provedením pokynu mění a s odkazem na ustanovení čl. 11.14 Smluvních podmínek vyslovil, že „pokud je transakce provedena na základě nesprávné ceny, strana obchodování, která si přeje odstoupit od obchodu, informuje druhou stranu okamžitě poté, co si této nesrovnalosti všimne, nejpozději však do 48 hodin po provedení transakce“.

Žalovaný opakovaně jasně vyslovil, že informování druhé strany o záměru odstoupit od obchodu pro nesprávnost ceny v dané lhůtě není dle znění Smluvních podmínek v žádném případě podmínkou pro realizaci tohoto odstoupení, respektive pro zrušení transakce dle čl. 11.10 Smluvních podmínek. Žalovaný konstatoval, že žalobce informoval prostřednictvím elektronické platformy o zrušení jeho odchodu neprodleně po jeho zrušení, pro toto své tvrzení odkázal na skutečnost, že již 19. 4. 2014 žalobce prostřednictvím emailu žádal žalovaného o zdůvodnění zrušení výše uvedeného obchodu a vyslovil s takovým postupem žalovaného nesouhlas. Žalovaný rovněž formuloval: „v případě, že by cenový pohyb byl v dané situaci opačný (tj. cena, za kterou by byl klientův pokyn proveden, by byla v neprospěch klienta), žalobce by uplatnil stejné právo na zrušení pokynu z důvodu nesprávné ceny (předposlední odstavec strana 11 písemného podání žalovaného ze dne 21. 9. 2015) list číslo 34 spisu. Žalovaný, dále pro úplnost uvedl, že zrušení transakce dle čl. 11.10 Smluvních podmínek je standardním objektivním nástrojem nápravy obchodních operací provedených na základě nesprávných cen, jsou určena mimo jiné k opravě technických chyb, které se přes vynaložení veškeré péče mohou vyskytnout a obdobná ustanovení jsou používána i ostatními účastníky kapitálového trhu i dalšími obchodníky s cennými papíry působícím na českém (a v některých případech i mezinárodním) kapitálovém trhu, tj. jedná se o běžnou tržní praxi.

Smluvní vztah mezi spornými stranami je založen Smlouvou o poskytování investičních služeb ve vztahu k finančním nástrojům, kterou žalovaný zveřejňuje na svých internetových stránkách a takto budoucím klientům prezentuje formou vzorové smlouvy uzavření smluvního vztahu. Součástí této vzorové smlouvy je obsáhlý výčet dokumentace upravující poskytování služeb (čl. 2), který odkazuje na celkem 11 dalších listin, které tvoří nedílnou součást této smlouvy. V této formulářové smlouvě, která představuje 4 stránky textu formátu A4 rozděleného do 14 článků, je tak de facto jen velmi obecně sumarizován skutečný obsah smlouvy, jejíž součástí jsou dále zejména Smluvní podmínky, které ve znění platném od 13. června 2013, tj. ve znění rozhodném ve sporné věci, představují 19 stran textu téhož formátu, Pravidla pro provádění příkazu s účinností od 6. 2. 2012 představují 4 stránky textu téhož formátu, Prohlášení o rizicích platné od 6. srpna 2012 má 2,5 strany textu formátu A4 a Informace o HighSky Brokers, a. s. představují 5 stránek textu formátu A4, tj. celkem 34,5 stran textu formátu A4. Takto však byl účastníky sporu definován textový rozsah toliko čtyř dokumentů z 11, které představují součást vzorové smlouvy předkládané klientům žalovanou stranou. Rozhodující soud konstatuje, že není najisto postaveno zda k předmětné smlouvě uzavřené mezi žalobcem a žalovaným byl řádně doložen Dotazník MiFID a Klientský formulář, když tyto listiny žádná ze sporných stran soudu nepředložila a nevysvětlila soudu z jakého důvodu tak činí, a proč sporné strany zaujaly shodné stanovisko „že ani jedna ze stran se nedovolává těchto dokumentů a Rozhodnutí“, tj. dokumentace označené v čl. 2 bod 2.1.7 až 2.1.11.

Rozhodující soud konstatuje, že ustanovení této vzorové smlouvy a dalších jejích součástí,

kteří jsou rovněž formulářového typu, neumožňují žádnému z klientů jejich modifikaci a žalovaný jakožto obchodník s cennými papíry tak ve své podstatě vnucuje vlastní formulace Smluvního ujednání klientům, a to v rozsáhlé a nepřehledné podobě.

Jakkoliv autorem smluvních ujednání je strana žalovaná, a žalobce jako klient nemohl v jejím znění dosáhnout jakékoliv změny, má rozhodující soud za prokázané, že žalovaný se vlastním textem této vzorové smlouvy v konkrétním případě důsledně neřídil. Na podkladě své argumentace o nesprávné ceně (bod 11.10. Smluvních podmínek) se takto jednostranně stanoveným ujednáním sám neřídil, když sám termín „nesprávná cena“ je mezi účastníky sporný, neboť žalobce popírá, že v předmětné transakci k nesprávnému stanovení ceny, tak jak je ve smluvním vztahu definováno, došlo (bod 11.12 Smluvních podmínek). Žalovaný nesporně nerespektoval ujednání v bodu 11.14 těchto Smluvních podmínek, které sám jako vzorové ujednání formuloval, nejméně v tom, že své přání odstoupit od provedeného obchodu s žalobcem nerealizoval tak, že by žalobce okamžitě poté, co si nesrovnalosti, tj. nesprávně stanovené ceny všiml, nejpozději však do 48 hodin po provedení této transakce, o zrušení sporného obchodu žalobce sjednaným způsobem neinformoval.

Pokud žalovaný jako informaci žalobci o zrušené transakci prezentuje fakt, že bez dalšího opravil, tj. anuloval, na účtu žalobce původně připsaný zisk, rozhodně se nejedná o dohodnutý způsob informace o takové skutečnosti sjednané v uzavřeném vzorovém smluvním vztahu.

Na podkladě mezi účastníky nesporných skutečností i výsledků dokazování listinnými důkazy, na které oba účastníci shodně i samostatně odkázali, má soud za prokázané, že žalovaný skutečným postupem, který realizoval při sporné transakci (tj. podání příkazu žalobcem, jeho přijetí a provedení žalovaným, připsání zisku a jeho anulování – viz výše) ustanovení bodu 11.14 Smluvních podmínek porušil.

Jak soud zjistil, žalovaný tvrdí, zda žalobce zadal pokyn s nesprávnou cenou.

Rozhodující soud konstatuje, že sám pojem „nesprávná cena“ je termín, který je žalovaným široce užíván, avšak není nikde blíže definován. Ustanovení bodu 11.19 Smluvních podmínek, tj. „představenstvo může stanovit postup opravy transakce a podrobná pravidla, která mají za cíl rozpoznat, které ceny se považují za nesprávné“ je sice žalovaným do každé smlouvy takto vložen, žalovaný však ani náznakem sám nezmínil, zda představenstvo žalovaného ona podrobná pravidla formulovalo, rozhodně se žádných takových pravidel žalovaný ani náznakem nedovolával, a to ani pro podporu svého výkladu termínu „nesprávná cena“.

Žalovaný sám soudu doložil, že dne 17. 4. 2014 v 16: 30: 14 hod. nakoupil pro žalobce 4 loty investičního nástroje s označením F.NATGAS za cenu 4,535 USD. Argumentace žalovaného a doložení tohoto tvrzení printscreenem z terminálu agentury Bloomberg o tom, že v čase 16: 30: 13 již činila tržní cena označeného investičního instrumentu 4,643 USD, svědčí o tom, že žalovanému, který má přístup k informacím označené agentury, a to i sám doložil, při realizaci sporného pokynu žalobce k nákupu nesprávnost ceny neshledal a nákup zadaný žalobcem v 16: 30: 00 za cenu označenou agenturou v tomto čase uváděnou, bez výhrad realizoval.

Stalo se tak přesto, že žalovaný přístup k aktuálním informacím zveřejňovaným agenturou Bloomberg, na rozdíl od žalobce, měl, a přesto v rozsahu 14 vteřin žalovaný tento zdroj jen

z důvodů na své straně nevyužil, nebo jej o své vůli zcela pominul.

Žalovaný soudu nedoložil, jaká cena předmětného investičního instrumentu byla agenturou Bloomberg prezentována v okamžiku zadání nákupu žalobcem a správnost ceny při zadání pokynu tak bez zpochybnění žalovaným žalobce prokázal printsreenem agentury Bloomberg ze dne 17. 4. 2014 v čase zadání, tj. 10: 30: 00, kdy byla jako nejnižší cena předmětného finančního nástroje prezentována v rozmezí 4,531 - 4,564 USD.

Je logické, že žalobce v okamžiku zadání nemohl vycházet z žádné jiné, než aktuálně prezentované ceny. Na tuto předpokládanou situaci reagoval žalovaný v obsáhlém materiálu své vzorové smlouvy, viz Pravidla provádění příkazů bod 4.1, bod 5.1, bod 6.13 a bod 6.14.

Jak žalobce soudu doložil, žalovaný přehledem historie obchodování sám prezentuje realizaci nákupu žalobcem daného investičního instrumentu dne 17. 4. 2014 v čase 16: 30: 14 za cenu 4,535 USD, jakož i prodej stejného objemu označeného investičního instrumentu téhož dne v 16: 31: 35 za cenu 6,667 USD a současně dokládá „opravu“ evidence tohoto obchodu tak, že bez jakékoliv specifikace tento obchod anuluje.

Z výše uvedené rozhodující soud uzavřel, že ze strany žalobce došlo k platnému zadání příkazu k nákupu na základě cen uváděných v konkrétním čase, tj. za cenu, kterou žalovaný prokazatelně akceptoval, když příkaz žalobce přijal, potvrdil jej za cenu 4,535 USD nákup realizoval. Na základě těchto skutečností došlo k připsání zisku na účet žalobce č. 12708 vedený žalovaným. Skutečnost, že ještě téhož dne žalovaný takto připsaný výsledek provedeného obchodu anuloval, což učinil bez jakéhokoliv upozornění či zdůvodnění, není mezi účastníky sporný a jak rozhodující soud hodnotí, tímto postupem žalovaný nerespektoval, tj. popřel a porušil vlastní vzorová ujednání smlouvy uzavřené mezi ním a žalobcem.

Rozhodující soud konstatuje, že žalovaná strana vzdor mimořádně obsáhlému vlastnímu listinnému formulářovému smluvnímu ujednání nikdy přesně nspecifikovala pojem „nesprávná cena“. Tento pojem účelově vykládá tak, aby svůj postup při zrušení sporného obchodu zdůvodnila. Ve své obraně využívá formy a obsahu vlastní vzorové smlouvy, její neurčitosti, nepřehlednosti, nepřiměřeného rozsahu a chaotického stavu.

Rozhodující soud konstatuje, že sám princip a účel smlouvy uzavřené mezi žalobcem a žalovaným je založen a využívá proměnlivosti cen investičních nástrojů a představuje tak značné riziko nejen pro klienty, nýbrž i pro poskytovatele těchto služeb. Je tak nesporné, že právě obchody s rozdílovými smlouvami jsou na skutečnosti proměnlivosti cen založeny. Ve smluvním vztahu, který je založen vzorovou smlouvou zpracovanou žalovaným má žalobce postavení neprofesionálního klienta. Již tento žalovaným deklarovaný fakt svědčí nejen o tom, že žalovaný má nepoměrně vyšší rozsah znalostí a informací než jakými disponuje žalobce. Riziko, které je objektivně přítomné v posuzovaném obchodu tak žalovaný zvládá lépe nejen díky své profesionalitě, nýbrž nepřiměřeně vyklání míru rizika na stranu žalobce nepřehlednou vzorovou smlouvou, ve které sám zakotvuje a udržuje stav, který mu umožňuje formulovat takový výklad těchto vzorových ujednání, který je v daném vztahu, tj. sporu s konkrétním klientem, pro žalovaného potřeba.

Žalovaný nikdy neprezentoval, proč v okamžiku provedení sporného pokynu žalobce nerespektoval tržní cenu, na kterou se opakovaně odvolává a kterou pokládá za správnou pro realizaci tohoto pokynu, když v okamžiku realizace sporného pokynu mu musela být tato

cena známa. S tímto stavem v zásadě koliduje následně opakované tvrzení žalovaného, že pro realizaci pokynu je jediné správná tržní cena v daném okamžiku.

Rozhodující soud pokládá za zcela irelevantní úvahy a propočty žalovaného týkající se procentního rozdílu mezi zavírací cenou daného instrumentu, tj. 4,667 USD a otevírací (nesprávnou cenou), tj. 4,535 USD, jakož i porovnání se správnou tržní cenou v okamžiku provedení pokynu, tj. 4,644 USD, a to vše pro podporu stanoviska žalovaného pro definici „nesprávné ceny“.

Soud tak má za prokázané, že pojem nesprávné ceny, tak důležitý pro každou transakci, samotný smluvní vztah, který byl uzavřený dle diktátu žalovaného, není specifikován ani ve smlouvě samé, ani ve smluvních podmínkách, které jsou nedílnou součástí této smlouvy, jakož i dalších četných součástí vzorové smlouvy o poskytování investičních služeb žalovaným, což je stav založený výhradně žalovaným.

Přesto, že se žalovaný zaštituje „systematickým a podrobným dohledem nad Systémem elektronického obchodování“ (bod 11.9. Smluvních podmínek), nikterak nespécifikuje, jak tento postup realizoval ve sporném případě. Bod 11.12. těchto Smluvních podmínek sice užívá pojem „ceny finančních nástrojů, které se výrazně liší od cen jejich podkladových nástrojů vydaných renomovanou informační agenturou, kterou určí žalovaná“ (v daném případě žalovaný určil agenturu Bloomberg - poznámka soudu). Pojem „výrazné odlišnosti“ však žalovaný žádným způsobem nespécifikuje, v bodě 11.19. těchto Smluvních podmínek používá termínu „ceny nesprávné“ jejíž rozpoznání mají napomoci podrobná pravidla stanovené představenstvem žalovaného, což jak rozhodující soud zjistil, žalovaný zjevně neučinil, neboť sám na tento materiál (listiny) ani náznakem neodkazuje, což by se zcela nepochybně stalo, pokud by za existence těchto podrobných pravidel jejich obsah žalovanému svědčil.

Listinným důkazem předloženým žalobcem, který je listinou vyhotovenou žalovaným, tj. záznamem z obchodní platformy, obsahující údaje o zadání pokynu ke spornému nákupu dne 17. 4. 2014 ve 14: 29: 57.613 a jeho přijetí žalovaným téhož dne ve 14: 29 57.707 a provedení tohoto pokynu téhož dne ve 14: 30: 11.903, záznamem z obchodní platformy žalovaného z níž se na účtu žalobce č. 12708 podává zůstatek se ziskem 506.309,87 Kč, tj. před „opravou“ realizovanou žalovaným, když v přehledu historie obchodování po výše uvedené „opravě“ realizované žalovaným je zůstatek na účtu žalobce 191.822,51 Kč, což je stav, který žalovaný vykazuje před přijetím pokynu sporného obchodu a jeho realizací, jsou skutečnosti, které zcela odpovídají skutečností zjištěným z výše provedeného dokazování a žalobce řádně doložil výši sporného nároku jakožto rozdílu mezi stavem svého účtu vedeného žalovaným po provedení jeho pokynu, tj. 506.309,87 Kč, a provedené korektury, tj. anulování zisku z tohoto obchodu na předchozí stav účtu tajně 191.822,51 Kč.

Skutečnost zjištěná z provedeného dokazování je zcela v souladu s obsahem skutečností zjištěných z e-mailové korespondence mezi žalobcem a žalovanou dne 19. 4. 2014, v níž žalobce reklamuje a odmítá storno obchodu ze dne 17. 4. 2014 č. transakce 2100176. Vysvětlení žalované společnosti podané její pracovnící Terezou P. dne 24. 4. 2014 je citací řady smluvních ustanovení, ať už jde o smlouvu samotnou či smluvní podmínky, tak jak je žalovaná strana vzorovým textem stanovila, vše je postaveno na tvrzení o nesprávných cenách s tvrzením, že „na základě uveřejněných ekonomicky dat v 16: 30 dne 17. 4. 2014 došlo k náhlé a prudké změně ceny investičního nástroje F.NATGAS, jakož i to, že screenshot pořízený z Bloombergu v uvedeném čase 16: 30: 14 ukazuje, že nákupní cena

byla o mnoho vyšší než 4,535“ a žalovaný tak konstatuje, že došlo k provedení obchodu na základě ceny, která se výrazně lišila od ceny podkladových nástrojů podle agentury Bloomberg čímž byla naplněna definice nesprávné ceny ve smyslu čl. 11.12 Smluvních podmínek a s odkazem na čl. 10.11 tohoto dokumentu, smluvního dokumentu, je konstatována „neutralizace transakce“ a odkaz na informování žalobce v obchodní platformě.

Žalovaný se nikdy nevyjádřil k tvrzení žalobce o tom, že žalobce sporný příkaz zadal prostřednictvím obchodní platformy HighSky Meta Trader 5, která v době podání příkazu nabízela cenu 4,535 USD a na základě této nabídky zadal žalobce příkaz k nákupu čtyř lotů instrumentu F.NATGAS za tuto cenu a toto tvrzení žalobce žalovaný nikdy ani náznakem nezpochybnil. Že za tuto cenu žalovaný potvrdil přijetí takto formulovaného příkazu má soud za spolehlivě prokázané, jakož i to, že pokud by žalovaný postupoval ve smyslu smluvního ujednání, které sám formuloval vzorovým textem a pokud by ve skutečnosti takto zadaná cena 4,535 u výše označeného instrumentu nebyla v době mezi zasláním příkazu a obdržením potvrzení o vykonání tohoto příkazu jako nejlepší možná, neměl ji žalovaný za dodržení svých pravidel vzorového smluvního vztahu se žalobcem takto realizovat, neboť by byl povinen ji chápat jako „nesprávně stanovenou cenu“, což však ve skutečnosti neučinil, neboť sporný pokyn žalobce realizoval.

Takový závěr soudu je, jak bylo provedeným dokazováním zjištěno, v naprostém souladu s postojem samotného žalovaného, který sám formuloval v písemném podání ze dne 21. 11. 2015 jako své vyjádření do sporu vedeného u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 47Cm 167/2015. Zde žalovaný jasně konstatuje, že nedílnou součástí poskytování investičních služeb provedení příkazu je ověření správnosti ceny pokynu a popsal tento proces tak, že nejprve elektronická platforma klienta ověří cenu a další parametry objednávky v momentu, kdy byl příkaz k vykonání transakce klientem učiněn, a to se závěrem, že v důsledku zjištění je objednávka/transakce odmítnuta a nebo je akceptována a pak následuje další proces, kdy cena, objem a další parametry příkazu uzavření transakce se ověřují automaticky serverem v okamžiku přijetí se závěrem, že v důsledku takového posuzování může být transakce odmítnuta nebo přijata k dalšímu zpracování. Cenu pokynu k uzavření transakce žalovaný ověřuje s cílem zjistit, zda je možné ji považovat za cenu tržní či nikoliv, a to rovněž s výsledkem takové kontroly, tj. buď odmítnutí, nebo přijetí transakce. Jak žalovaný uvedl celý proces ověřování v souvislosti s cenou má jediný cíl, a to zjistit, zda je daná cena správná (tržní cena) či nikoliv, neboť „nesprávná cena je jasně neférovou na jedné straně transakce“.

Sám žalovaný pro případ, že taková transakce iniciovaná jednou ze stran je hodnocena jako nesprávná (netržní) cena uvedl, že, může jít o případ aktivity s využitím technických nedostatků na elektronické obchodní platformě za účelem dosažení neodůvodněného zisku na úkor druhé strany. Celé vyjádření žalovaný uzavřel s tím, že „jednání vedoucí k provedení příkazu zahrnuje vždy obě možnosti, tj. uzavření nebo odmítnutí transakce“.

Rozhodující soud konstatuje, že takto bylo žalovanou stranou zcela obecně formulováno o „nesprávné ceně“, kterou žalovaný odůvodňuje anulování realizovaného obchodu a to za využití obecných smluvních formulací vzorové smlouvy a jejich všech nedílných součástí, tak jak je žalovaná jednostranně stanovila.

Rozhodující soud konstatuje, že žalovaná spornou transakci žalobce neodmítla, nýbrž jí realizovala.

Žalovaný soudu doložil, že od žalobce obdržel s datem 19. 4. 2014 e-mailové podání, kterým žalobce reaguje na storno sporného obchodu a konstatuje, že k provedenému stornu, stejně tak jako jeho známý, neobdržel od žalované žádné vysvětlení. Odpovědí na tento e-mail je podání žalovaného přeposlané mu žalovaným 24. 4. 2014 zformulované Terezou P., v němž je potvrzeno, že došlo k nákupu čtyř lotů F.NATGAS za cenu 4,535 dne 17. 4. 2014 v 16: 30: 14 hod., jakož i s odkazem na „výrazně odlišné ceny podkladových nástrojů podle agentury Bloomberg je konstatováno „naplnění definice nesprávné ceny ve smyslu čl. 11.12 Smluvních podmínek“. Realizovaný nákup dle pokynu 2100176 k nákupu výše označeného investičního nástroje je označen za nákup provedený „na základě netržních, opožděných kotací, které byly nesprávné pro zpracování pokynu žalobce“.

Rozhodující soud provedl k návrhu žalobce dokazování výsledkem místopředsedy představenstva žalované, tj. Kryštofa K., tak jak je zachycen v protokolu z jednání Městského soudu v Praze ve sporu sp. zn. 47Cm 167/2015 dne 17. 6. 2016. I v tomto sporu se posuzovala cena tj., zda v případě obchodování s finančními nástroji šlo o nesprávné stanovení ceny či nikoliv, a to v transakci ze dne 7. 3. 2014 zadané klientem Jindřichem K., xxx ve sporu se žalovaným. Z výpovědi místopředsedy představenstva žalovaného rozhodující soud zjistil, že označený svědek vypověděl, že „nelze připustit, aby některá ze smluvních stran získala neoprávněný prospěch bezrizikovým nákupem“ a k pojmu „výrazně se lišících cen od podkladových nástrojů“ vypověděl jmenovaný toto: „z pohledu celkového trhu je tržní cena ta, za niž jeden subjekt prodává a za stejnou cenu je jiný subjekt ochoten nakoupit. Tzn., že neférovým obchodem je jakýkoliv obchod, kdy mezi v daném čase k určité minutě, sekundě a minisekundě je rozdíl mezi maximální nabídkou a maximální výši poptávky, respektive při jejich vzájemném porovnání, tedy rozdíl více jak 0. Pakliže by bylo prodáváno za cenu lišící se od tržní stanovené tímto způsobem, jednalo by se o neférový obchod. Při posuzování toho, zda je cena finančního nástroje stanovena správně či nesprávně, vždy k určitému časovému okamžiku sledujeme výstupy údajů agentury Bloomberg o tom, jaká je poptávková a nabídková cena podkladových nástrojů a pakliže je jejich rozdíl nula, jedná se o správně stanovenou cenu, to znamená, že jako nesprávně stanovená cena je rozdíl mezi nabídkovou a poptávkovou cenou již ve výši 0,01. Jmenovaný akcentoval, že „správnost ceny se posuzuje pouze k okamžiku provedení pokynu“.

Z výše uvedeného dokazování je podpořen závěr rozhodujícího soudu o tom, že žalovaný v okamžiku provedení sporného pokynu žalobce jednotkovou cenu 4,535 USD akceptoval jako cenu tržní, což naprosto odpovídá ustanovení bodu 6.13. Pravidel provádění příkazu s účinností od 6. 2. 2012 ve kterých se stanoví: „všechny obchody jsou prováděny na základě tržních cen podkladových nástrojů“. V bodě 6.14 tohoto dokumentu žalovaný jasně stanovil: „příkaz zákazníka provádí obchodník ihned. Obchodník si vyhrazuje právo prodloužit lhůtu pro jeho provedení za mimořádných okolností, jako například: podstatný nárůst výkyvu hodnoty, nedostatek likvidity a další okolnosti způsobené vyšší mocí. Vysoká kvalita technického vybavení a vnitřních předpisů obchodníka minimalizuje riziko zpoždění provedení příkazu zákazníka“.

Rozhodující soud konstatuje, že v konkrétní situaci se o žádný zásah vyšší moci nejedná, nejde o nedostatek likvidity a žalovaným nebyl prokázán žádný podstatný nárůst výkyvu hodnoty.

Žalovaný při řádném postupu podle vlastních podmínek, které sám vložil do vzorové smlouvy s žalobcem, tak sporný pokyn žalobce realizoval za jím akceptovanou cenu jako cenu tržní, což následně popřel a zcela nestandardním způsobem a bez řádného odůvodnění

předmětný obchod anuloval.

Podle smluvních podmínek a ujednání formulovaných žalovaným v uzavřené vzorové smlouvě bylo tak čistě na žalovaném, aby v pro něj potřebném čase náležitosti sporného pokynu žalobce pro nákup zhodnotil, tj. ve svých zdrojích ověřil i „správnost ceny“ a po tomto zhodnocení odpovědně rozhodl o dalším postupu.

Žalovaný však svým obranným tvrzením sám svůj uskutečněný postup při provedení pokynu žalobce pro nákup předmětného finančního nástroje v daném případě zcela zpochybnil, neboť jeho reálný postup jím stanovená smluvní pravidla nerespoktoval.

O tom, že následně zrušení sporného obchodu žalovaný neprovedl postupem, který pro takový případ sám stanovil, již soud konstatoval výše.

Pokud k této situaci žalovaný sám uvádí, že „oprávnění požadovat zrušení transakce jsou standardním objektivním nástrojem nápravy obchodních operací provedených na základě nesprávných cen“, jsou určeny mimo jiné k opravě technických chyb, které se přes vynaložení veškeré péče mohou vyskytnout a jsou používána i ostatními účastníky kapitálového trhu, rozhodující soud neakceptoval. Oprava technických chyb se sporného případu netýká. Pojem „nesprávné ceny“ nebyl žalovanou stranou naplněn konkrétním obsahem a je vykládán účelově. Sám nákup daného finančního nástroje a následně zrušení sporné transakce, to je technický postup realizovaný žalovaným, smluvnímu ujednání jednoznačně odporuje a argumentace žalovaného v této věci je zcela neakceptovatelná.

Rozhodující soud pokládá za významné, co žalovaný sám formuloval ve svém podání ze dne 21. 9. 2015 toto: „v případě, že by cenový pohyb byl v dané situaci opačný (tj. cena, za kterou by byl klientův pokyn proveden, by byla v neprospěch klienta), žalobce by uplatnil stejné právo na zrušení pokynu z důvodu nesprávné ceny“.

Takovému tvrzení rozhodně odporuje skutečnost zjištěna z dokazování listinnými důkazy žalobce, tj. Sdělení polské Komise finančního dozoru o výsledcích dosahovaných investory na trhu Forex ze dne 18. dubna 2012, která došla k závěru, že během roku 2011 přibližně 82 % aktivních klientů polských obchodníků s cennými papíry utrpělo ztrátu. Jen 11 % aktivních klientů využívajících internetové transakční platformy trhu Forex dosáhlo zisku. Studie francouzského Orgánu pro cenné papíry a trhy zveřejněného dne 13. října 2014 obsahuje jednoznačný výsledek potvrzující nebezpečí této činnosti pro širokou veřejnost tak, že za 4 roky se procento klientů všech poskytovatelů služeb, kteří byli ve ztrátě, blížilo 89 %, průměrná ztráta jednoho klienta v letech 2008 až 2012 byla asi 10.900 EUR, v průběhu těchto let to bylo 13.224 klientů v celkové ztrátě asi 175 milionu EUR, zatímco zbylých 1.575 klientů dosáhlo celkového zisku 13,8 mil. EUR.

Z podání České národní banky ze dne 9. 5. 2016 rozhodující soud uzavřel, že Česká národní banka neshledává důvody pro v zásadě odlišné závěry, než jaké učinil Komise finančního dozoru a Orgán pro cenné papíry a trhy AMF.

Tato zcela objektivní zjištění jsou v příkrém rozporu s výše uvedenou formulací žalovaného, nehledě na to, že sama tato formulace by znamenala ve své podstatě popření možnosti vzniku zisku z rozdílových smluv na straně obchodníka, tj. žalovaného.

Rozhodujícím soudu je známo, že u Městského soudu v Praze je vedeno několik sporů klientů vůči žalovanému, a to na podkladě shodných vzorových smluv, např. sp. zn. 56Cm 107/2015, 47Cm 167/2015 a další.

Rozhodující soud na podkladě výše uvedeného uzavřel, že samotný smluvní vztah je výhradně určován žalovaným, a to formou formulářové předtištěné smlouvy, jakož i jejich obsáhlých a četných součástí, které samy o sobě jsou nepřehledné, chaotické a neumožňují klientovi jakožto slabší straně nejenom modifikaci smluvních ujednání, nýbrž i potřebnou orientaci ve spleti v tomto sporu uzavřené vzorové smlouvy v rozsahu 34,5 stran textu formátu A4, přičemž součástí i této smlouvy je i dalších nejméně 5 listin téhož formátu, které sporné strany rozhodujícím soudu ani nepředložily. Žalovaná společnost obsáhlou, nepřehlednou a vzorovou smlouvou vnutila žalobci jakožto klientovi smluvní podmínky, které v konkrétním vztahu účelově vykládá a sama je nerespektuje.

Rozhodující soud konstatuje, že je zákonnou povinností obchodníka s cennými papíry jednat kvalifikovaně, čestně a spravedlivě a nejlepším zájmu zákazníka tak, jak mu stanoví ustanovení § 15 odst. 1 ZPKT, ve spojení s povinností obchodníka s cennými papíry získat od zákazníka nezbytné informace o jeho odborných znalostech v oblasti investic, zkušenostech v oblasti investic, finančním zázemí a investičních cílech podle § 15 h) odst. 1 téhož zákona a dále povinnost obchodníka s cennými papíry zavést a udržovat postupy pro zjišťování a řízení střetu zájmů podle § 12 písm. b) ZPKT a povinnosti obchodníka s cennými papíry zavést a udržovat řídicí a kontrolní systém podle § 12 písm. a), ve spojení s § 12 a) odst. 1 písm. c) a § 12 b) odst. 2 písm. b) ZPKT.

Rozhodující soud konstatuje, že shledal v jednání žalovaného rozpor se zásadou, podle níž „nikdo nesmí těžit ze svého nepoctivého či protiprávního jednání“ (nemo turpitudinem suam allegare protest).

Rozhodující soud po provedeném dokazování a na podkladě mezi účastníky nesporných skutečností uzavřel, že žalovaný formuloval jednostranně a nevyváženě obsah rozsáhlé a nepřehledné vzorové Smlouvy o poskytování investičních služeb ve vztahu k finančním nástrojům, kterou s žalobcem bez jakékoli individualizace dne 25.2.2014 distančně uzavřel. Žalovaný účelově, to i za cenu porušení svého vzorového textu této smlouvy, její obsah vykládá, sám žalovaný se obsahem této smlouvy neřídil a její ustanovení, která sám pro sebe jako závazná stanovil, ve sporném případě porušil. Na podkladě těchto zjištění proto rozhodující soud žalobnímu návrhu žalobce v celém rozsahu vyhověl. Příslušenství přiznaného finančního nároku představuje zákonný úrok z prodlení.

O nákladech řízení soud rozhodl podle ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř., to je podle úspěchu ve věci. Žalobci tak na náhradu nákladů řízení přiznal vynaložený soudní poplatek 15.725 Kč, 7x odměnu dle vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu v platném znění ve výši 9.580 Kč (0,5 odměny za předžalobní výzvu ze dne 13. 11. 2014, převzetí a příprava zastoupení, žaloba ze dne 28. 1. 2015, písemné podání žalobce ze dne 9. 10. 2015, účast u jednání tedy 25. 7. 2016, 2x odměna za účast u jednání dne 24. 8. 2016, které přesáhlo 2 hodiny, 0,5 odměny za účast při vyhlášení rozhodnutí dne 29. 8. 2016) tj. celkem 67.060 Kč, 8x náhrada hotových výdajů po 300 Kč dle výše cit. vyhlášky, tj. 2.400 Kč, 3x náhrada cestovních výdajů na trase Praha - Brno a zpět, 408 km, po 2.288,80 Kč osobním automobilem značky Audi typ 8 P, sazba základní náhrady 3,80 Kč za 1 km, cena pohonných hmot dle vyhlášky a náhrada za promeškaný čas ve výši 1.000 Kč za celkem 5 hodin na cestě dle výše cit. vyhlášky. Rozhodující soud žalobci přiznal náklady spojené se zajištěním překladu listiny vydané

Komisi finančního dozoru (KMF) z polského jazyka ve výši 1.779 Kč a náklady spojené s přeložením textu Orgánu pro cenné papíry na trhy AMF z francouzského jazyka ve výši 2.497 Kč. Náklady žalobci přiznány celkem ve výši 98.297 Kč.

Pokud žalobce uplatnil na náhradu nákladů řízení úkon právní služby po 9.580 Kč a náhradu hotových nákladů řízení za písemné podání žalobce ze dne 7. 7. 2015, rozhodující soud takový nárok žalobci nepřiznal, neb má za to, že tímto podáním žalobce toliko doplnil zdůvodnění a odůvodnění své žaloby. Stejně tak rozhodující soud nepřiznal žalobci nárokovaný úkon právní služby a náklady hotových výdajů ve stejné výši za písemné podání žalobce ze dne 4. 7. 2016. Rozhodující soud má za to, že tímto podáním žalobce toliko, doplnil specifikaci svých tvrzení v žalobě a doložil potřebné důkazní prostředky.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku **I z e** podat odvolání do 15 dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Pokud povinnost stanovená tímto rozsudkem nebude v určené lhůtě splněna, lze navrhnout soudní výkon rozhodnutí.

V Praze dne 29. srpna 2016

JUDr. Ludmila Šimůnková v.r.
soudkyně

Za správnost vyhotovení:
Dana Tellerová